Čabän

Ročník XVI. Číslo 4

2012
apríl

Mesačník Slovákov Békéšskej Čaby a okolia

Veľká noc

Prvá nedeľa po 21.3. (po prvom jarnom splne)

Veľká noc je najstarším, najvýznamnejším kresťanským sviatkom, počas ktorého si kresťania pripomínajú **umučenie, smrť a vzkriesenie Ježiša Krista.** Termín Veľkej noci nie je stály, každoročne sa mení. Veľká noc pripadá na prvú nedeľu po prvom jarnom splne mesiaca - po 21. marci. Má však ustálený deň na oslavu - nedeľu - pretože Ježiš Kristus vstal z mŕtvych podľa svedectva apoštolov prvý deň po sobote. Veľkonočný - tichý týždeň trvá od Kvetnej nedele po Bielu sobotu. Veľkej noci predchádza **štyridsaťdňový pôst.**

KVETNÁ NEDEĽA

Kvetnou nedeľou vstupujeme do veľkého týždňa, veľkého na najdôležitejšie udalosti spásy. Počas Kvetnej nedele si pripomíname vstup Ježiša do Jeruzalema, aby tu oslávil veľkonočné sviatky. Zástupy nadšene vítali Ježiša a pod nohy mu hádzali palmové ratolesti, preto má táto nedeľa pôvodne názov Palmarum t.j. nedeľa paliem. Pomenovanie Kvetná nedeľa pravdepodobne vzniklo u nás podľa toho, že u nás palmy nerastú a významné osobnosti sa vítajú kvetmi.

ZELENÝ ŠTVRTOK

V tento deň pri Poslednej večeri Kristus ustanovil sviatosť kňazstva a sviatosť oltárnu - Eucharistiu. Chlieb premenil na svoje telo a víno na svoju krv. Pomenovaný je pravdepodobne podľa zelene v Getsemanskej záhrade, kde sa Pán Ježiš modlil a bol zatknutý vojakmi. Podľa ľudovej tradície je ráno dobré skoro vstať a umyť sa rosou. Vraj sa tak zabráni lišajom a iným chorobám. V ten deň naposledy zaznejú zvony, ktoré potom zmĺknu až do Bielej soboty.

VEĽKÝ PIATOK

Kresťania si na Veľký piatok pripomínajú potupnú smrť Ježiša Krista na kríži. Ježiš nesúc svoj kríž, bol vyvedený von na miesto zvané Lebka, hebrejsky Golgota, kde bol ukrižovaný. Dôkazom účasti na utrpení Ježiša Krista je prísny pôst. V rímsko-katolíckych chrámoch sa v tento deň neslúži omša, oltáre sú bez chrámového rúcha, bez kríža aj svietnikov. Aby mal Ježiš v hrobe pokoj, nesmelo sa hýbať s pôdou, pracovať na poli ani v záhrade. Tiež sa podľa ľudovej tradície neprala bielizeň.

BIELA SOBOTA

Ježiš bol pochovaný do hrobu. V sobotu sa v chrámoch nekonajú služby Božie. Ľudia čakajú na jeho vzkriesenie. Podľa tradície bolo v domácnosti zvykom uhasiť všetky ohniská. Oheň vzbĺkol v kostoloch až o polnoci zo soboty na nedeľu, keď sa vlastne začínajú sviatky, oslava vzkriesenia a života. Noc Bielej soboty sa nazýva aj Veľká, odkiaľ pochádza aj názov sviatku vzkriesenia Pána - Veľká noc.

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

Týmto dňom sa začína veľkonočné obdobie, ktoré trvá až do **Turíc.** Ježiš Kristus, ktorý bol mŕtvy, prekonal smrť a vstal k novému životu. Neostal v hrobe, pretože ho Boh vzkriesil. V tento deň sa svätili baranček a bochník, ale aj vajcia, chlieb a víno. Podľa tradície každý, kto prišiel do domácnosti, dostal kus sväteného chleba.

VEĽKONOČNÝ PONDELOK

Neviažu sa k nemu nijaké liturgické úkony. Typické veľkonočné zvyky - oblievanie vodou, šibanie prútikmi, maľovanie veľkonočných vajíčok, rozdávanie čokoládových zajačikov a kuriatok - nemajú kresťanský pôvod.Z hľadiska ľudovej tradície je to však najvýznamnejší deň veľkonočných sviatkov. Najčastejšie sa šibe korbáčmi z vŕbového prútia, ktoré je symbolom jarnej prírody. Ich dotyk omladzuje, prináša silu a krásu. Rovnaký účinok sa prisudzuje aj polievaniu vodou. Radosti veľkonočných sviatkov sa obyčajne končili tanečnou zábavou. Po dlhom pôstnom čase tak opäť znela hudba.

www.smrecany.sk
(Aký je dnes sviatok?)

Čo pre deti znamená Veľká noc?

Veľká noc – pre niekoho obľúbené sviatky v roku, iní by Veľkú noc radšej obišli bez povšimnutia a tento sviatok pre nich prakticky nič neznamená. Ako však Veľkú noc vnímajú naše deti a mladí?

Kresťansky i nekresťansky

V kresťanských rodinách je Veľká noc vnímaná ako najväčší cirkevný sviatok. Rodičia zväčša svojim deťom odmalička vštepujú, čo sa vlastne na Veľkú noc udialo – teda príbeh o umučení a následnom zmŕtvychvstaní Ježiša Krista. Samozrejme, malým deťom to treba podať vo veľmi zjednodušenej forme. Slávenie Veľkej noci v kresťanských rodinách sa potom spája so slávením Veľkonočného trojdnia – Zelený štvrtok, Veľký piatok a Veľkonočná sobota, kedy veriaci navštevujú kostol na bohoslužby a pripomínajú si priebeh Ježišovho umučenia a pochovania. Na Veľkonočnú nedeľu sa končí 40-dňový pôst a slávi sa zmŕtvychvstanie Krista.

No a nasledujúci deň, teda Veľkonočný pondelok, je dňom tradičných zvykov – chlapci a muži chodia šibať a oblievať dievčatá a ženy.

Pre nekresťanov je Veľká noc skôr sviatkami jari, kedy sa oslavuje prebúdzajúca sa príroda a nový život.

Deti teda môžu vnímať Veľkú noc jednak ako veľký kresťanský sviatok a zároveň ako sviatok, kedy sa slávi prebúdzanie jari a nového života. Maľovanie vajíčok, pečenie veľkonočného baránka, typicky jarná výzdoba príbytku a samozrejme, oblievačka a šibačka – to sú veci, ktoré si deti s Veľkou nocou zväčša spájajú.

Zvyky kedysi a dnes

Tradičné slovenské zvyky na Veľkú noc zahŕňali už spomínané šibanie a oblievanie príslušníčok nežného pohlavia. Muži si v tento deň mohli naozaj dosýta „zašibať“ a poobliev̀ať svoje ženy, kamarátky či známe. No a ženy im za to zvykli dať krásne maľované vajíčko, pohostenie v podobe rôznych koláčov, mäsa a často i trošku „tvrdého“. Nemohla chýbať ani stužka na korbáč za každú vyšibanú „obeť“. Šibanie a oblievanie, hoci z pohľadu žien nie veľmi príjemné, malo svoj význam – malo zabezpečiť, aby ženy boli šikovné, zdravé a plodné.

A čím viac šibačov a oblievačov za dievčaťom či ženou prišlo, tým väčšia pocta to bola. Dievčatá sa kedysi tešili na to, koľko chlapcov ich príde vyšibať a boli sklamané, ak ich neprišlo dosť.

Aj deti zvykli kedysi častejšie dodržiavať zvyky typické pre Veľkú noc. Malí chlapci chodili s oteckami na oblievačku a dievčatá sa zasa chystali na tento výnimočný deň maľovaním vajíčok pre svojich oblievačov, pečením koláčikov a podobne. Obzvlášť na dedinách boli tieto zvyky veľmi výrazné a ľudia sa obliekali často aj do krojov.

Vnímanie Veľkej noci a jej tradícii sa však časom akosi zmenilo a dnes má tento sviatok neraz celkom inú podobu ako pred rokmi.

Dnes už máloktorému chlapcovi stačí podať za šibačku maľované vajíčko. Skôr „frčia“ čokoládové a ešte lepšie, ak mladý pán dostane peniaze, čo už je bežným zvykom a nejeden mladý šibač sa netají tým, že chodí oblievať len preto, aby si „vyoblieval“ nejaké to vreckové.

Avšak čím ďalej tým viac mladých chlapcov ani nemá záujem ísť na Veľkonočný pondelok oblievať či šibať svoje kamarátky a známe. Z pohľadu mladých sú tieto zvyky neraz vnímané ako trápne a hlúpe a dievčatá často radšej odchádzajú v tento deň z domu, aby ich prípadní šibači nezastihli. Niektorí mladí berú Veľkú noc „iba“ ako prázdniny.

Aj preto sa typické veľkonočné zvyklosti vytrácajú. Naše deti už nemajú veľa možností byť svedkom tej pravej veľkonočnej zábavy a oblievačky a mnohé rodiny si na Veľkonočný pondelok, keďže je to deň voľna, urobia rodinný výlet.

Taká tradičná šibačka so všetkým, čo k nej patrí – teda s krojmi, zvykmi a typickými veľkonočnými vinšovačkami - je skôr raritou a možno ju zažiť azda len v niekoľkých slovenských dedinkách, kde si ľudia nechcú nechať vziať tieto pekné slovenské zvyky a tradície a snažia sa ich udržať v pôvodnej podobe.

Chápu deti podstatu Veľkej noci?

Veľa detí a mladých ani nerozumie významu zvykov typických pre Veľkú noc a ani odkaz týchto sviatkov. Je preto na nás rodičoch, aby sme svojim ratolestiam priblížili všetko okolo týchto výnimočných sviatkov – či už z kresťanského alebo svetského pohľadu. Ak budú deti viac rozumieť tomu, o čo vlastne počas Veľkej noci ide a čo konkrétne slávime, pomôže im to možno intenzívnejšie prežiť tieto sviatky (prípadne sa z Veľkej noci aspoň o niečo viac tešiť).

www.detskeotazky.sk

Jarný festival v Čabe opäť so Slovákmi

02.04. v Ibsenovom dome v rámci Jarného festivalu sa predstavila slovenská divadelná hra Anjel alebo Pravda v prednese sarvašského divadla Cervinus. Deväťdesiati ôsmi Slováci sa zabávali a hádali, čo bude vlastne pravda. Kvôli tomu, aby pre každého bolo tajomstvom a aby každý našiel v hre svoju odpoveď, neprezradíme iba hlavnú niť príbehu:

ANGYAL AVAGY AZ IGAZSÁG

kisvárosi abszurd komédia két részben

A szarvasi Cervinus Teátrum bemutatójának szerzője Ivan Holub, a mai szlovák drámairodalom egyik legizgalmasabb szerzője, akit a magyar közönség már több darabja révén ismer. Az abszurd helyzeteket, váratlan fordulatokat rengeteg humorral és kiváló karakterek ábrázolásával teszi igazán szórakoztatóvá, egyben maivá az előadás. Akár egy klasszikus francia komédia formálódik előttünk, hétköznapi életünk kifordított családi életképe – kissé torzultan, de azért figyelmeztető rajzot formálva szemünk elé.

A főhősnek egyszerűen nincs szerencséje: az árvíz elvitte házukat, két éve munkanélküli és a nőkkel is csak gondjai vannak. Ráadásul elütött egy Angyalt. Felesége, bár süket, de már pálcát tört fölötte, akinek húga néma, de nem süket. Ebbe az idillinek egyáltalán nem mondható családba zuhan az Angyal. És ahol van egy angyal, ott egy papnak is szerepelnie kell; csak hát őt meg a kétségek gyötrik. Mi hát a megoldás, avagy mi az Igazság?

Első bemutató: 2010. április 13.

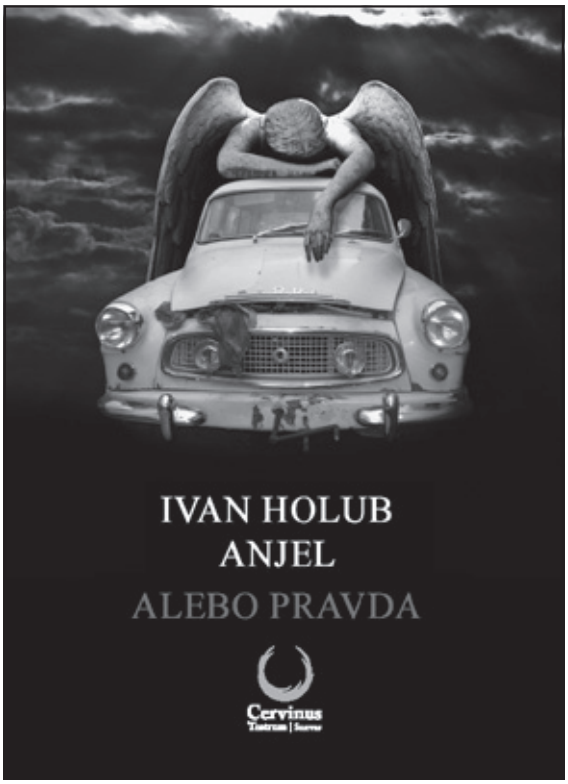

ANJEL alebo Pravda

satirická veselohra v dvoch dejstvách

Napísal: Ivan Holub

Preklad: Zsuzsa Dósa

Scéna a kostýmy: Yvette Martini

Réžia: László Gergely

Účinkujú:

Lemrowitch – človek, ktorý jednoducho nemá šťastie. (Attila Bocsárszky)

Klára – jeho nahluchlá žena, ktorá nad ním už zlomila palicu (Zsuzsa Dósa, Domján Edit Díjas)

Alica – jej vnímavá sestra, nemá ale nie hluchá (Lenka Barilíková)

Kňaz – človek zmietaný neistotou (Ottó Culka)

Anjel – zvestovateľ a nepohlavná bytosť duchovnej podstaty (Viktor Varga)

Divadelná hra Anjel alebo Pravda, je prvou premiérou divadla Cervinus Teátrum v tomto roku.

Autor hry, Ivan Holub, vynikajúci predstaviteľ dnešnej slovenskej dramatickej literatúry, je už známy pred maďarským obecenstvom. Absurdné situácie, nečakané zvraty a výborný humor charakterizujú jeho hru. Zobrazením vynikajúcich charakterov nám ponúka predstavenie možnosť ozajstnej zábavy. Ako v klasickej francúzskej komédii, pred nami sa formuje trošku vyvrátený, skreslený obraz všedného rodinného života – zábavne, ale i výstražne.

Hlavný hrdina jednoducho nemá šťastie: povodeň mu zobrala dom, už dva roky je nezamestnaný, so ženami má samé problémy, a na dôvažok zrazil Anjela. Jeho žena je síce hluchá, ale už zlomila nad ním palicu, pričom jej vnímavá, nemá sestra vôbec nie je hluchá...do takého rodinného „idylu“ padne Anjel. A kde sa zjaví Anjel, tam sa musí objaviť aj farár, aj keď práve zmietaný neistotou. Aké bude rozuzlenie, alebo čo je PRAVDA?

Békéscsabán a Tavaszi Fesztivál az idén is szlovák színházi előadással gazdagodott. Április 2-án az Ibsen Házban a szarvasi Cervinus Színház adta elő az *Angyal avagy az igazság* c. Holub darabot 98 néző előtt. És mi az igazság? Az előadásban rejlik a titok.

Mládežnícke stretnutie družobných osád Čaby

Mesto Békešská Čaba – ako sme už podali o tom informácie v predošlých číslach Ćabäna – vyhrala grant v rámci programu Európa za občanov – Tematická sieť stykov družobných miest. Keďže Čaba je úzko spätá so Slovákmi, veď oni založili znovu osadu, v projekte figurovalo aj mesto Trenčín. Trenčín je družobnou osadou Békešskej Čaby, spolupráca ktorých kedysi dobre fungovala, ale následkom rôznych príčin, či nejasností zoslabla. Z oboch strán z dolných spoločenských sfér iniciované pokusy nezapôsobili dlhodobé udržanie spolupráce sa nad vodou. Dúfajme, že tento projekt vedie k oživeniu spolupráce a posilneniu držobných stykov. Nebola to ľahká vec, zorganizovať realizáciu pilierov projektu, v niektorom aj narazili organizátori na prekážky a Trenčín sa nezúčastnil v prvom pilieri na odbornej konferencie. Ale následkom pomoci nezištných ľudí z oboch strán, niečo sa pohlo a v druhom pilieri sa už zúčastnili aj Trenčania na medzinárodnom festivale v Čabe. Potom 16.-18. decembra 2011 delegácie navštívili samosprávu v Odorheiu Secuiesc s cieľom zmapovania spolupráci samosprávy a civilnej sféry, a 17. decembra v Čabe na zhodnotení predošlých stretnutí a konkretizovaní nasledujúcich zastávok projektu.

V apríli 2012 na stretnutí mládeže družobných miest Čaby sa zúčastnilo päť delegácii: zo Slovenska – Trenčín, z Rumunska – Beius a Odorheiu Secuiesc, Fínska – Mikkeli a Nemecka -Lutherstadt Wittemberg. Počas piatich dní mládežnícke skupiny sa spoznávali, poinformovali sa o praxi vedenia a aktivizovania mládeže Čaby a zúčastnili sa aj v kultúrnom programe Žiackej samosprávy mesta Békéščaba. Z Trenčína zavítal **mládežnícky folklórny súbor Véna,** ktorý pôsobí pri Strednej zdravotníckej škole v Trenčíne už 54 rokov. V repertoári má tance a spevy z celého Slovenska napr.: z Východného Slovenska, Liptova, Horehronia, Myavi a Trenčína. Členovia súboru Véna sa zaujímajú a sú aktívni aj v iných oblastiach umenia (moderný tanec, spev, šport, hra na hudobných nástrojoch, výtvarné umenie....). Ich tanec na čabianskom námestí Korzó oživil občanov mesta. Ale ich návšteva nebola iba zábava, zaoberali sa aj vážnejšími generačnými a inými problémami. Na konci stretnutia už spolu skoncipovali námety a plány na spoluprácu do budúcna. Ďakujeme trenčianskej skupine za ochotu, za bezprostrednosť a aktívnu účasť. Osobitná vďaka za vystúpenie v slovenskej škole.

red

Békéscsaba testvérvárosi projektjének harmadik pillére a fiatalság téma köré épül. Trencsényből a helyi egészségügyi szakközépiskola mellett 54 éve működő Véna folklór együttes képviseltette magát, értékközvetítő és kapcsolatépítő oldalát is bemutatva.

Téma súťaže a odborného časopisu

Sídlo Čabianskej organizácie Slovákov, Dom slovenskej kultúry v apríli bol témou študentských prác. Spoločenský život v ňom je rušný a obsahuje všetky polia činnosti. Jednotlivé segmenty spracovali študenti v rámci študentskej vedeckej súťaže Výskumného ústavu Slovákov v Maďarsku, vyhlásenú na tému Spoločenský život Slovákov v Maďarsku. 20. apríla v Sarvaši na prezntácii prác jeden žiak prednášal o uzavretých dohodách medzi dolnozemskými slovenskými komunitami, druhá zase o vydavateľskej činnosti mesačníka Čabän, ale sa predstavili aj záujmové krúžky. Čabianska organizácia Slovákov so svojou činnosťou a zázemím je zaujímavou aj v civilnej sfére väčšinového národa, často figuruje aj ako príklad pre ostatných. V apríli v E-Napraforgó v internetovom časopise rozvíjajúcich sa spoločností vydavatelia Spolok za rozvíjanie spoločností župy Békéš uverejnil dvojstranný informačný článok o Dome slovenskej kultúry, ako o spoločenskom priestore vo vlastníctve civilnej organizácie. Článok píše o rozvoji organizácie a jej činnosti a osobitne sa zaoberá s nezávislým sídlom. Ako zaujímavosť Vám uverejníme iba záverečné skoncipovanie na konci článku:

„V celku môžeme skoncipovať, že dom, ako spoločenský priestor pozoruhodne slúži dôležitým vytýčeným cieľom organizácie, budovaniu miestnej spoločnosti, napomáhaniu činnosti pestroferbných, kreatívnych skupín, duch domova „otvoreného domu“ pre “každého, ktorí zavítajú“ do domu“.

red

A Szlovák Kultúra Háza áprilisban tudományos diákverseny és szakfolyóirat témájaként is jelen volt a közéletben.

ZAUJÍMAVOSTI

Uvedieme Vám do súčasnosti presadenou témou článok z Evanjelického posolu spod Tatier číslo 18.04.2012 a ešte zvedavosť vyvolanú úvodnými, vzbudzujúcimi myšlienkami ďalších článkov tohto časopisu. Touto cestou chceme sa aj poďakovať vydavateľom za pravidelné zaslanie čísel, ktoré dostávame od nich už dlhé roky.

„Virtuálna realita a kresťanstvo: Neexistuje presná a väčšine ľudí zrozumiteľná definícia, čo je virtuálna realita. Už tento fakt vzbudzuje u väčšiny ľudí nedôveru a obavy, niekoho zas fascinuje a priťahuje. Popisne definované je virtuálna, realita svet vytváraný počítačom, do ktorého môže človek vstupovať a konať v ňom podobne ako vo svete reálnom. Všetko sa deje cez zmyslové orgány človeka, najmä zrak, ale existujú aj prístroje, ktoré do tejto hry zapájajú všetky zmysly."

(Ján Ľahký)

Na svete je množstvo spisovateľov. A Slovensko tiež nie je chudobné na ľudí, ktoré píšu knižky. Ale Peter Jaroš je len jeden. Nuž a to, že je príjemný a milý, dostali ako bonus všetci, ktorí sa v blízkosti tohto spisovateľa pohybujú. Súkromne alebo pracovne."

(I. Havranová-Štroffeková)

„Daniel Midriak

Keď pýcha používa pokoru…

V týchto dňoch sa z rôznych strán pripomína sté výročie potopenia slávnej lode Titanic, ktorá bola slávna práve svojou bezpečnosťou. Taká veľká, tak dobre postavená, tak perfektne premyslená, že je nepredstaviteľné, aby išla ku dnu. A išla, a to hneď na svojej prvej plavbe.

Z pozície kresťanov nám neostáva nič iné, než k výročiu vyjadriť svoj súcit s tými, ktorých tá tragédia zasiahla – obete a ich rodiny. No nejde mi v tejto chvíli o sústredenie pozornosti na utrpenie a bolestné situácie postihnutých. Tragédie, žiaľ, boli a budú, patria do ľudských dejín. Ich príčiny sú rôzne. A pri týchto príčinách si všimnite jednu, ktorá je spojená s človekom.

Vraj pred prvou svetovou vojnou vládol v európskych spoločnostiach úžasný optimizmus z technického pokroku a z úžasnej budúcnosti ľudstva s ním spojenej. A nasledovalo šialenstvo, ktorého obeťou boli milióny ľudských životov. Po tejto tragédii bola európska spoločnosť pevne rozhodnutá a presvedčená, že niečo podobné sa už nikdy nebude opakovať, že ľudstvo zmúdrelo, že bude nasledovať len obdobie stáleho mieru. Všetci hovorili o mieri. A prišla ešte horšia kataklizma druhej svetovej vojny. Potom sa nad našimi krajinami rozprestrela vláda viery o vytvorení konečného štádia ľudskej spoločnosti, v ktorej všetci ľudia budú všetko rovnako mať a budú si rovní – skutočný raj na zemi. Tá vláda skončila takou depresiou, že ešte dnes je nám z nej ťažko.

Za všetkým tým a podobným dianím stála a stojí viera v človeka, v jeho schopnosti, v jeho možnosti, v jeho dobro. Pyšná viera. Viera v seba samého. Viera postavená na pýche. A pretože táto línia „babylonskej veže" je v celospoločenských aj individuálnych príbehoch dnes zjavná každému trochu súdnemu a vzdelanému človeku, osvojili si mnohí formulky o pokore. Každú chvíľu môžeme počuť niekoho hovoriť, ako začína, ako sa svojej zodpovednosti ujíma, ako chce svoje úlohy konať s pokorou. Sám seba sa však pýtam, prečo mi to tak často znie falošne. Jedna z odpovedí mi hovorí, že pokora sa – podobne ako viera – odohráva predovšetkým v srdci a hovorenie o nej môže byť aj klamstvom.

Pokora pred sebou samým, pred dobrým človekom, pred jeho úžasnými schopnosťami je falošné vzývanie božstva, ktoré vždy zlyhalo. Skutočná pokora je kladnou odpoveďou na volanie z „druhej strany", volanie, ktoré hovorí o blízkosti iného sveta, volanie, ktoré sa začína slovami: „Pokánie čiňte…"

Ďalšie podujatia v apríli nakrátko:

10.04. Zúčastnenie sa na informačnom dni národnostných grantov v sídle Wekerle Sándor Alapkezelo (2 osoby)

13.-14.04. Odhalenie tabuli a rozpomienková slávnosť a odhalenie pamätnej tabule dolnozemského maliara so slovenskými koreňmi, garfika Pavla Liptáka v župnej knižnici. Narodil sa 1922 v Békešskej Čabe. „Maľuje vždy to, čo sa v ňom už pretvorilo v obraz. Jeho obrazy sú jemnými vidinami, v ktorých jav vzniká podľa zákonov vnútorného sveta maliara."(citát z knihy Lipták Pál, umrel v roku 2007)

19.04. Vernisáž výstavy Tibora Moskála v Dome slovenskej kultúry. Grafik Tibor Moskál sa narodil v Budafoku v roku 1930. Do Čaby sa presídlil v roku 1995. Z otcovej strany je Poliakom a z maminej Švábom. Je známym domácim umelcom malej grafiky a ex librisu.

20.04. Výstava Arpáda Horvátha zo Slovenska v Sarvaši

21.04. VI. Čajové popoludnie v Telekgerendáši (180 osôb)

27-29.04. Stretnutie komlóšskych Slovákov späté aj s ich Grundtvig projektom Heuréka

28.04. Výstava čabianskeho výšivkárskeho krúžku Rozmarín v Níže na iniciatívu Eriky Palečkovej.

Národnostné konkurzy - Nemzetiségi Pályázatok 2012

A 28/2012.(III.06.) Korm. rendelet 12. § alapján a központi költségvetésben jóváhagyott nemzetiségi támogatások fejezeti kezelésű előirányzatból a nemzetiségek önazonosságának megőrzését, anyanyelvük, hagyományaik, szellemi és tárgyi emlékeik ápolását szolgáló célokra nyújtható támogatás. A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium megbízásából a Wekerle Sándor Alapkezelő fenti célokra az alábbi pályázatokat írja ki:

1. Nemzetiségi civil szervezetek költségvetési támogatása, beadási határidő: 2012. április 30.

2. Nemzetiségi kulturális kezdeményezések támogatása, beadási határidő: 2012. április 30.

3. Nemzetiségi táborok támogatása, beadási határidő: 2012. április 30.

4. Országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatása, beadási határidő: 2012. április 30.

5. Nemzetiségi pedagógus-továbbképzések megvalósításának támogatása, beadási határidő: 2012. június 1.

Letölthető dokumentumok:

A pályázatok benyújtását megelőzően minden, regisztrációval nem rendelkező pályázónak a http://eper.hu/webeper/paly/palybelep.aspx honlapon regisztrálnia kell magát az EPER-ben, amelyhez rendelkeznie kell egy érvényes elektronikus levélcímmel (e-mail cím).

Költségvetés szöveges indoklása

http://www.wekerle.gov.hu/download.php?doc_id=2718

1.sz. melléklet_közzétételi kérelem

http://www.wekerle.gov.hu/download.php?doc_id=2719

Pályázati útmutató

http://www.wekerle.gov.hu/download.php?doc_id=2764

Pályázói nyilatkozat

http://www.wekerle.gov.hu/download.php?doc_id=2765

Informačné dni:

10. a 11.04.2012 v sídle Wekerle

Kontakty:

Wekerle Sándor Alapkezelő

1088 Budapest, Múzeum utca 17.

E-mail: nemzetiseg@wekerle.gov.hu

Pre informáciu:

A települési és területi nemzetiségi önkormányzatok feladatalapú támogatását a 28/2012. (III.6.) Korm. rendelet szabályozza. A települési és területi önkormányzatok feladatalapú támogatását segítő információs felület létrehozása megtörtént. Az érintettek a feladatalapu@kim.gov.hu címre írhatják meg kérdéseiket, észrevételeiket, esetleges kifogásaikat.A Támogató 10 munkanapon belül elektronikus úton választ ad a felmerülő kérdésekre (ezen határidőbe nem számít bele más szervezeti egység, közigazgatási illetve egyéb szervezet szükségszerű megkeresése és válaszának megérkezése). - 2012. április 2.

Očami detí

V škole sa učia o partizánoch. V tom sa prihlási Jožko a vraví:
- Aj môj dedo bol partizán, ale on bol elektrikár.
- A ako to vieš? - pýta sa učiteľ.
- No, lebo mal na prilbe dva blesky.

Chlapci si pozerajú erotické časopisy. Odrazu sa jeden rozplače. Druhý sa ho pýta, prečo plače.
- Preto, lebo mama mi pohrozila, že ak si budem pozerať sprosté časopisy, tak skameniem. A ono sa to už začína!

Rozprávajú sa dvaja sedemroční:
- My sa každý deň pred jedlom modlíme. A čo vy?
- My nemusíme, naša mama vie variť.

Mami, ako som prišiel na svet?
- Bocian ťa priniesol, synček.
- A ocko?
- Taktiež ho priniesol bocian.
- A babka?
- Aj babku priniesol bocian.
Chlapček odíde do svojej izby a do zošita napíše: - V našej rodine sa už 70 rokov ľudia nemilujú.

Čabän
Mesačník Slovákov Békéšskej Čaby a okolia
Vydavateľ: Čabianska organizácia Slovákov
Za vydávanie zodpovedajú
predseda ČOS Michal Lásik
a úradujúca predsedníčka Anna Istvánová
(redaktorka Čabäna)
Adresa redakcie:
Dom slovenskej kultúry
5600 BékešskáČaba, Námestie Kossutha 10
Tel., fax: (66) 321-771, (66) 441-750
www.slovak.hu
E-mail: szlovakhaz@globonet.hu
Fotografie: Redakcia
Sadzba, grafická úprava, tlačiareň:
Progresszív Nyomda Kft.,
Békéscsaba, Erkel u. 2.
Náš mesačník vychádza bezplatne,
v náklade 500 výtlačkov, s finančnou podporou
Úradu Slovákov žijúcich v zahraničí
ISSN 1588-3256